

DAUGIAMECIŲ VARPINIŲ ŽOLIŲ MAISTO MEDŽIAGŲ IR CHEMINIŲ ELEMENTŲ KIEKIO KITIMAS VEGETACIJOS LAIKOTARPIU

Vytautas Juraitis,
Lietuvos veterinarijos akademija

Santrauka. Įvairių varpinių žolių maistingumas vegetacijos laikotarpiu kinta nevienodai. Labiau negu kitų žolių keičiasi paprastųjų šunažolių maistingumas. Jose susikaupia daugiausia ląstelienos ir mažiausia žaliųjų proteinų, žaliųjų riebalų ir neazotinių ekstraktinių medžiagų (NEM). Vegetacijos laikotarpiu geriausia lieka pievinių miglių pašarinė vertė. Jose esti daugiausia žaliųjų proteinų, žaliųjų riebalų, karotino ir mažiausia ląstelienos.

Bręstančiose žolėse mažėja ir mineralinių medžiagų. Pakinta ir šių medžiagų tarpusavio santykis. Vėlesnių vegetacijos fazių žolėse fosforo sumažėja labiau negu kalcio, todėl kalcio ir fosforo santykis nuolat didėja ir darosi vis labiau nepalankus gyvulio organizmui. Tinkamiausias kalcio ir fosforo santykis (1,67-2,12:1) bamblių žydėjimo fazėse lieka pašariniuose motiejukuose.

Reikšminiai žodžiai: paprastosios šunažolės, pašariniai motiejukai, tikrieji eraičinai, daugiametės svidrės, pievinės miglės, žalieji proteinais, žalieji riebalai, žalieji pelenai, žalioji ląsteliena, neazotinės ekstraktinės medžiagos, karotinas.